

מכתבים

אפס:אפס, אבל באמת

על השפעתם הדמוגרפית הצפויה של מישחקי גביע העולם על אוכלוסיית ישראל (העולם הזה 25.6.86). כפי שרחל המרחלת מרווחת, עשה מישחקי בראזיל-צרפת שמות בחגיגת הברמיצווה של רון סטשק, כאשר כל המלצרים, וגם רוב האורחים הגברים, רצו לראות את המישחק בטלוויזיה. אבל האם חשב מישהו איוו ירידה במספר חגיגות הברמיצווה צפויה בעוד 13 שנים ותישד עה חודשים, בהתחשב בכל הגברים שבילו את לילותיהם ליד הטלוויזיה במקום ליד נשותיהם? **מנשה קוצק, רמת-השרון**

פנינים במישבצות

על האפשרויות ההשכלתיות הגולות מות בתשבץ העולם הזה.

(המשך מעמוד 3)

זה נוגע כמו השלג ראשתקד, או ליתר דיוק, כמו העובדה שלאסקימו בצפון יש בערך איוה 100 מילים שונות למושג שלג. אז שיהיו לבירת ירדן שתי מילים. כל אחר והמילים שלו.

אהרון הררי, נתניה

יפה בת יפה

על הייחוס המישפחתי של צעירה יפה (העולם הזה 25.6.86).

הבאתם תצלום של טלי יעקובסון היפה (ממסיבת בירה בתל-אביב) והקפדתם לציין כי היא בתו של איש-עסקים ונכדתו של בכיר לשעבר במשרד-הביטחון (ליתר דיוק, יוסף יעקובסון, סגן שר-הביטחון לאספקה במלחמת העצמאות). אבל משום מה שכחתם להזכיר את אמה של

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3-4. תא-דואר 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מישנה: רוב איתן ♦ עורך תבנית: יוסי שנון ♦ רבות מערכת: ענת סרגוסטי ♦ עורך ביותוב: גיורא נוימן ♦ גלמי מערכת: ציון צפירי, צבי מל ♦ עורך דפוס: יפת שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ מחלקת המודעות: רפי זכרוני ♦ המו"ל: העולם הזה בע"מ ♦ הדפסה: הדפוס החדש בע"מ, תל-אביב, רחוב חומה ומגדל 2 ♦ הפצה: גר" בע"מ, תל-אביב, רחוב יד הרוצים 7, טל. 377056.

קליא י'קי.

להיות עורך-עיתון פירושו לקבל החל-טות. מה לפרסם, איך לפרסם, מה לא לפרסם. בשבוע שעבר היה עליי לקבל כמה החלטות קשות במיוחד.

החלטתי אחת נגעה ליוסף חריש, היועץ המיטטי החדש לממשלה. לא היו לי הרבה אשלייות לגבי חריש. הוא הסכים לקבל עליו את התפקיד בנסיבות המטילות צל כבד עליו. הוא ידע כי יצחק זמיר הורה למעשה בשיא של פרשה, מפני שהשילטון רצה לשבור את שילטון-הצדק ושילטון-החוק, שזמיר היה נציגם המובהק. היה ברור שמי ששלף אותו מאלמוניותו, ושמנה אותו לפתע לתפקיד רם זה, רצה להשתמש בו כבמכשיר כדי לבצע מעשה-הנבלה מיפטי.

משום-כך התחילו כמה עיתונאים לתקוף את

ברק החזק ונחושה-ההחלטה. זמיר בוודאי הצדיק את האשראי הזה מעל לכל הציפיות. אמרנו בליבנו: אולי בכל זאת? אולי גם חריש? הגליון האחרון של העולם הזה היה אמור להופיע, כמו ככל שבוע, ביום השלישי לפנות ערב. כמה שעות לאחר מכן היה על יוסף חריש לקבל את החלטתו בעניין הקצרת הפרשה. זה היה עיתוי מביך במיוחד. היה ברור לנו שחריש לא יתייצב מול השילטון. אבל אולי בכל זאת? האם מותר לגנות אדם לפני שהספיק לפרסם את החלטתו?

התלבטנו קשה, ולבסוף אמר העולם הזה (במדור במדינה/פרשות): "יוסף חריש בוודאי יודע כי הוא יכול לאתר את עולמו או לקנותו ברגע אחר. החלטה נכונה תכניש את כל מי שוילולו בו, בגלוי או כסתר. החלטה בלתי-נכונה תהרוס את מעמדו לכל תקופת-החונתו." כמה שעות לאחר הופעת הגליון שהכיל את המילים האלה, איבד יוסף חריש את עולמו לצמיתות.

מיכתב הנבלה

החלטה קשה עוד יותר נגעה למיסמך הניבו של חיים דרוקמן על דורית ביניש.

אני מניח שלא היינו העיתון היחיד במדינה שהשיג את המיסמך הזה. בכל המערכות התלבטנו, ולסוף החליטו שלא לפרסם אותו כלשונו, אלא רק לברר עליו. סתור-סתור.

במיקרים כאלה אנחנו נוהגים לפי מצפוננו והבנתנו, על פי שיקול-דיעתנו החופשי. אך ההחלטה לא היתה קלה.

שאלנו את עצמנו: מה יגרם עוול גדול יותר לדורית ביניש ולראובן חזק — שהמיסמך יפורסם, והעולם כולו יעמוד על הניביות המבצבת מתוך כל מילה בו, או שהוא יישאר גנוז, וחרושת-השמועות תעבוד יומם ולילה ותמציא רכילותיות?

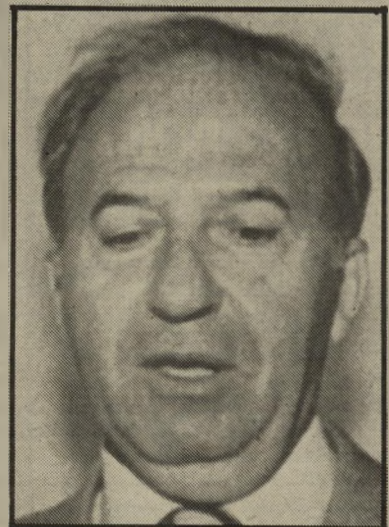
אנחנו מעריכים את שני האנשים שמדובר בהם. ביניש וחזק מילאו שניהם, כל אחד על מישמתו, תפקיד מרכזי בחשיפת הפרשה והטיפול בה. האומה כולה חייבת להם תודה. החלטנו כי גם מבחינתם מוטב לפרסם את המיכתב.

שאלנו את עצמנו גם זאת: שמא אנחנו עושים בעצם את מבוקשו של הנבל, כאשר אנחנו מפרסמים את דבריו ברבים?

החלטנו שלא כן. חרושת-השמועות שירתה את מטרתו. הפירסום הגלוי, פתיחת מורשת מוגלה זו, יזכו אותו כבדו שהוא ראוי לו. ובעיקר: מה טוב למדינה? מה טוב לשילטון הצדק?

לא היה לנו כל ספק: טובת-הציבור מחייבת את הפירסום. ועל פי מסקנה זו נהגנו. לא בלב קל. אך כביטחון מלא שזוהי אכן ההחלטה הנכונה.

ד"ר יוסף חריש

יועץ חריש על כבד

חריש כבר עם מינויו, לגנות אותו, לזלזל בו וללעוג לו.

הספקות גברו כאשר התחיל חריש לחייך לתיקשורת. להפליט מפיו זרם בלתי-פוסק של פטוקים ואימרות-חול, כשהוא מדרוש-עונג בלב סערה שהוא במדינה.

אולם החלטתי שלא לתקוף אותו. העולם הזה האמין מאז ומעולם שכל אדם חדש בתפקיד מגיע אש-ראי. אולי יש בליבו מחשבות חבויות. אולי הוא יגדל בתפקיד ויתעלה מעל לעצמו. אולי יש בו כוחות גנוזים, שלא נראו קודם לכן. לפני הרבה שנים הענקנו אש-ראי ללוי אשכול,

כאשר בא במקום רודי בן-גוריון. בגלל אותם הנימוקים נתנו אש-ראי לשימעון פרס. כאשר נכנס לתפקידו לפני קרוב לשנתיים. חרף כל הדברים שאמר עליו העולם הזה כמשך שנות-דור. זמיר עם היתכנו לתפקידו, אף כי רבים סברו שהליכוור בחר ביועץ חלוש ורכרוכי, אחרי אהרון

רינה יעקובסון

טלי יעקובסון

יפה בזכות עצמה

כל שבועיים אני ניגש לתשבץ של העולם הזה בתערובת של השתעממות והשתוממות. השתעממות — על הרמזים החיוניים כנראה בכל תשבץ, כדי למלא מישבצות עקשניות (מילת-ברירה — שתי אותיות; אות-ניצחון — שתי אותיות).

השתוממות — שעם כל ידיעתי בלשון העברית, אני תמיד לומד משהו חדש ומעניין מן התשבץ של העולם הזה. **זאב קיפר, מיסד**

יתרון הנשים הבשרות

על מלכות-המים ומלכות החבר הנבוהה (העולם הזה 25.6.86).

הדיווח בלילות ישראל (היהפיות על המי יוצאות לדרך), בו מסופר על מיפגש-המועמדות לתואר מלכת-המים '86 בפאב האסס בתל-אביב מופיע, אומנם. בגליון האחרון של העולם הזה לפני הדיווח ("א"י היקרה") על נשף-הקריז ש ארץ-ישראל היפה במלון הילטון. אבל זה לא אומר שכל הקורם זוכה.

עיון מדוקדק בתצלומים בשני העמדות הראשונים ובשניים שלאחריהם הביא אותי למסקנה שלושם הבשרות של ארץ-ישראל היפה יש כמה וכמה יתרונות על הצעירות היפהפיות, החותרות לכתר מלכת-המים.

דויד יוסקוביץ, תל-אביב

טלי, רינה, יפה בזכות עצמה ולשעבר מלכת-היופי של ישראל.

גרשון זהבי, ראשון-לציון

● תיקון העוול: ראה תצלומים.

שמואל, שמואל, העיקר שהלך לו

על איל-הקולנוע סם גולדווין, שהת-פעל מן הקשר בין המזל האסטרולוגי שלו לסמל המיסחרי של חברתו (העולם הזה 25.6.86).

הקורא יקיר לא היה צריך להתפלא כל-כך שסם גולדווין, בן מזל בתולה, העמיד פנים שהוא בן מזל אריה. מי שמכיר את הביוגרפיה של היהודי הרוסי הזה, שעשה את הקולנוע באמריקה (וגם את המיליונים שלו), וזכר כי גם על שמותיו הוא לא הקפיד במיוחד.

הוא נולד כשמואל גלכפיש, וכאשר הגיע לניו-יורק שינה את שמו לסמואל גולדפיש וכאשר נחת, לבסוף, בהוליווד, הוא כבר קרא לעצמו סם גולדווין.

אגב, את הכסף הכבד הראשון שלו, שבעורתו הקים את האימפריה הקולנועית הראשונה באמריקה, הוא עשה כסוכן נוסע, ממכירת כפפות לגברות.

אמנון גוטקיין, ירושלים

שבע מי יודע

על מיספר המתחרים על ראשות עיריית באר-שבע, נוכח פרישתו של אליהו נאווי (העולם הזה 25.6.86).

בסך הכל יוצאים תושבי באר-שבע מן העסק די בזול, רק שלושה (וילברמן, כרמל, סגן) אוהזין בעיר. הלא לפי שמה של בירת הנגב מתבקש שלפחות שיבעה יאחזו בה.

וכבר היו דברים מעולם: כאשר ירדו הפליש-תים לחייו של אברהם אבינו, שחפר באותו מקום באר, מיהר אברהם וניקח ממלך הפלישתים (אבימלך) ליטול ממנו שיבעה כבשים, כעדות ל-כך שהוא, אברהם ולא הפלישתים, חפר את אותה באר.

ולוכר שוחר שיבעת הכבשים אכן נקרא המקום באר-שבע (ראה ספר בראשית). **סוזי בק, אשדוד**

הידיים

על הכידון

מצוטטי העולם הזה הצטיינו מאז ומתמיד בנייתוח קולע של עניין ומצב. כפי שאמפר היה גם לקרוא בגליון העולם הזה שהופיע הש-בוע לפני 25 שנה:

● וכך אמר, אותו שבוע, ח"כ מפ"ם יעקב חזן, על תנועת הפרות: "הרות משלה לאופניים, היא יכולה לעמוד רק כשהיא מתקדמת. ברגע שהיא נעצרת, היא מתחילה ליפול!"